

Eeuwige straf is geen eindstation

Het debat over hemel en hel op het Xnoizz Flevo Festival heeft heel wat losgemaakt. Wim Hoogendijk gaat in op de kritiek van evangelische voorgangers op zijn stelling dat de Bijbel leert dat uiteindelijk ieder mens zal worden gered ('Hartenpijn vanwege eeuwige straf', Nederlands Dagblad, 19-8-2008).

door Wim Hoogendijk¹

“Er moet gerechtigheid geschieden”, zegt baptistenpredikant Oeds Blok. Daar ben ik het helemaal mee eens. Gerechtigheid heeft te maken met recht doen, dingen rechtzetten. Gods toorn en straf staan nooit op zichzelf, maar hebben altijd te maken met gerechtigheid. Dat wat krom is, wordt recht gemaakt. Gerechtigheid is in de Bijbel altijd gericht op het heil van schepselen. Een eindeloze straf zet niets recht.

Frits Jongboorn, voorganger in de Kerk van de Nazarener zegt: “Wie nu besluit niet bij Christus te willen horen, zal ook later niet bij Christus zijn.” Ik denk dat je hiermee Christus onderschat en de mens overschat. De Bijbel leert onomwonden dat er in de geschiedenis van de aarde een moment komt (voor veel mensen dwars door de ‘eeuwige’ straf heen), dat ieder schepsel van harte zal belijden dat Jezus zijn Heer is (zie o.a. Fil. 2:9-11, Rom. 5:18, Kol. 1:20, 1 Cor. 15:22-29, 1 Tim. 2:4).

Ik ben het wel met Jongbloed eens dat God geen inbreker is en dat onze keuze voor Christus essentieel is. Fantastisch toch, dat God in de al-

¹ Wim Hoogendijk is voorganger in de Kerk van de Nazarener en woordvoerder van de Stichting In Perspectief. (www.wimhoogendijk weblog.nl).

29 augustus 2008 © Nederlands Dagblad

macht van Zijn liefde ervoor zal gaan zorgen dat uiteindelijk ieder schepsel van harte voor Christus gaat kiezen. Dat moet voor een voor-ganger toch een enorme troost zijn!

Spanningsveld

“Je moet het spanningsveld laten staan”, meent Gijs Lammerts van Bueren van Near East Ministry. Er zijn Bijbelteksten die spreken over de redding van alle mensen, maar ook teksten die leren dat ongelovigen voor eeuwig verloren zijn. De Bijbelse boodschap is geen spannende thriller, waarin de spanning tot het laatste moment blijft staan en zelfs nog wordt opgevoerd. De Bijbelse boodschap is evangelie, en dat betekent goed nieuws; het goede nieuws van Jezus Christus die kwam om zijn leven te geven als losprijs voor allen.

Hoe zit het dan met de vermeende spanning? De sleutel is de eeuwigheid van de straf. Straf, oordeel, verlorenheid zijn niet altijddurend, maar tijdelijk van karakter. Ze duren net zo lang totdat het doel van de straf, dingen rechtzetten, is bereikt. Als mens kies je ten dele je eigen weg.

Dat heeft consequenties; vooral voor onze tijd hier op aarde. Maar uiteindelijk zal Christus niet rusten, voordat het laatste schaap binnen is.

Postmodern

“Uitspraken van Hoogendijk zijn een postmodern verschijnsel. De re-denering: ‘Ik kan mij niet voorstellen dat...’ is doorgaans maatgevend”, stelt Willem Ouweneel. Ik weet niet zo goed wat ik met deze kritiek aan moet. Het verzet van Bijbelgetrouwe christenen tegen de leer van de eindeloze hel, straf, oordeel is al zo oud als de kerk zelf.

In de eerste eeuwen was de leer van de uiteindelijke redding van alle mensen het geloof van de grote meerderheid van de christenen. Pas in de vierde eeuw, onder leiding van Augustinus, komt de leer van de eindeloze straf op en wint snel terrein. Dit was in dezelfde periode dat de kerk staatsgodsdienst werd in het Romeinse Rijk. De kerk werd een machtsinstituut en daarbij past een leer van eindeloze straf (machtsmiddel!) beter dan een leer van uiteindelijke redding van alle mensen. Ik ben het met Ouweneel eens dat ik-kan-mij-niet-voorstellen-dat...-argu-

menten niet maatgevend mogen zijn. Het gaat uiteindelijk om wat de Bijbel leert.

“Sommige christenen zijn doorgeslagen in de liefde van God”, is een andere uitspraak van Frits Jongboom. Ik vind dit een groot compliment. Ik denk eigenlijk dat je niet kunt doorslaan in de liefde van God. In de Bijbel lezen we zelfs in 1 Joh. 4:8: “God is liefde.” Met andere woorden: wie Gods wezen kernachtig wil omschrijven, komt bij de liefde uit. Ook als Hij straft c.q. toorn, komt dat voort uit Zijn liefde. Zijn liefde is niet zoetsappig of altijd even lief, maar zoekt het goede voor al zijn schepselen, en zijn liefde houdt nooit op!

Eeuwig vuur

“Ongelovigen gaan volgens Mattheus 25 naar het eeuwige vuur. Dat wil niet zeggen dat dit antwoord ook het meest juiste is”, merkt Willem Ouweneel op. Inderdaad: ongelovigen gaan naar het eeuwige vuur, of beter gezegd naar de poel die brandt van vuur en zwavel. Ik denk trouwens niet dat je hierbij Mattheus 25 zou moeten noemen, want hier gaat het niet over geloof of ongeloof, maar over “wat heb je gedaan voor de broeders” (zie vers 40). Mijn punt is nu juist, dat het eeuwige vuur geen eindstation is. Hierop gaat Ouweneel niet in. Ik vind het hoopgevend dat hij openlijk vraagtekens durft te zetten bij de juistheid van zijn (nu nog) traditionele antwoord. Ik ben benieuwd waar de grondige exegetische voor zijn nieuwe boek over dit onderwerp toe zal leiden. Wat is de waarde van het lijden en sterven van Christus als toch iedereen wordt gered? Dát is nu juist de waarde, dat iedereen wordt gered. Hij is het Lam van God dat de zonde van de wereld heeft weggenomen (Joh. 1:29). Zo veel was het offer van Jezus waard! Als er maar één mens niet gered zou worden, devalueer je daarmee ten diepste de waarde van het offer van Jezus.

Wim Hoogendijk

Wim Hoogendijk is voorganger in de Kerk van de Nazarener en woordvoerder van de Stichting In Perspectief. (www.wimhoogendijk.web-log.nl).

29 augustus 2008 © Nederlands Dagblad